

Istoria ascunsă a versetului patruzeci — numărul unsprezece

Numărul unsprezece

Jeff Pippenger

2026-05-21

Cartea lui Ioel este, poate, cea mai directă descoperire a ploii târzii din Scripturi, iar Ioel începe prin a face mai întâi referire la cele patru generații de apostazie împlinite de biserica adventistă de ziua a șaptea laodiceană. Aceste patru generații de distrugere crescândă, reprezentate în versetele de deschidere ale lui Ioel, se aliniază cu cele patru urâciuni tot mai mari din Ezechiel, capitolul opt. Perioada 1863–1888 reprezintă prima generație și reprezintă respingerea soliei de temelie a milleriților, așa cum este ea înfățișată pe hărțile pioniere din 1843 și 1850, reprezentată în Habacuc, capitolul doi, și care simbolizează legământul, așa cum este reprezentat de cele două table ale Celor Zece Porunci.

1888 până în 1919 reprezintă generația care a respins experiența neprihănirii prin credință, care produce o experiență reprezentată de biserica din Philadelphia. În prima generație, răzvrătirea s-a concentrat asupra lucrării conducerii reprezentate de William Miller, iar în a doua generație, cea din 1888, s-a răzvrătit împotriva conducerii Spiritului Profetiei. A treia generație, cea din 1919, a început cu cartea lui William Warren Prescott, *The Doctrine of Christ*, și s-a încheiat cu cartea *Questions on Doctrine* în 1956. Acea a treia generație a fost generația compromisului cu lumea, pe măsură ce adventismul căuta acreditarea practicilor sale medicale din partea American Medical Association și acreditarea colegiilor sale de către învățații academici ai protestantismului apostat și ai romano-catolicismului.

În cea de-a treia generație, sfatul educațional ieșit de sub pana lui Ellen White a fost respins și înlocuit cu practicile educaționale false ale lumii, așa cum sunt reprezentate de filosofia educațională a Greciei. Educația greacă este reprezentată de zeița Atena, care este venerată în templul Parthenon duplicat din Nashville, Tennessee.

Adevărata educație a fost exemplificată în Biblie prin școlile prorocilor asociate cu prorocul Elisei. Revolta macabeilor din 167 î.Hr. și până la distrugerea Ierusalimului în anul 70 d.Hr. a fost, în mare măsură, un protest împotriva pătrunderii educației grecești în cultura și în națiunea străvechiului ținut literal glorios. Protestul macabeilor a fost o revoltă împotriva influenței grecești la toate nivelurile, însă influența educațională a Greciei a fost atât de pătrunzătoare în istoria și în motivațiile zeloților macabei, încât ea nu poate fi separată de realitatea că educația grecească a fost, poate, cel mai important factor asociat cu respingerea de către iudei a lui Isus Hristos ca Mesia al lor. Au fost scrise cărți care identifică influența negativă a educației grecești asupra iudeilor și contribuția educațiilor false la respingerea și răstignirea lui Hristos de către iudei.

Răscoala macabeică se aliniază cu revolta din 1776 în moderna țară spirituală slăvită. În prezent, există peste 4.000 de universități înregistrate în Statele Unite, care sunt întemeiate pe filosofia

practicilor educaționale grecești și iezuite. Anarhia și fărâdelegea din ultimii peste zece ani pot fi urmărite în mod direct până la așa-numitele centre educaționale din Statele Unite, care, timp de decenii, au îndoctrinat studenți ce fuseseră deja condiționați de sursele media și de divertisment să accepte filosofii globaliste derivate din filosofii satanice ale perioadei Revoluției Franceze. Studenții universităților de astăzi fuseseră deja condiționați să accepte stilul de viață reprezentat de Sodoma și Gomora înainte de a intra în centrele educaționale concepute pentru a-i ataca pe oamenii albi, pe creștini și adevărata istorie americană. Un cetățean al Statelor Unite de astăzi care dorește să înțeleagă sistemul constant de justiție cu două măsuri, care împlinește dreptatea și adevărul aruncate în ulițe, așa cum sunt identificate în Biblie și în Spiritul Profetic, trebuie să înțeleagă că împrejurările actuale sunt produse de un atac conceput în mod deliberat, care este inoculat prin îndoctrinare încă din primii ani ai vieții printr-un sistem educațional proiectat să aducă omenirea sub controlul globaliștilor elitiști – puterea balaurului!

Există cinci teme majore în scrierile lui Ellen White: educația, reforma sănătății, viețuirea creștină, tema Marii Lupte și evlavia practică. Educația este una dintre cele cinci teme majore din Spiritul Profeției, iar Ellen White a fost un profet biblic în aceeași măsură ca fiecare profet menționat în Cuvântul lui Dumnezeu. Între altele, aceasta înseamnă că viața ei este un exemplu al și pentru cei o sută patruzeci și patru de mii. Înainte ca cineva să creadă că numai Hristos trebuie să ne fie pildă, Pavel afirmă:

Căci, chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Hristos, totuși n-aveți mulți părinți; fiindcă eu v-am născut în Hristos Isus prin Evanghelie. De aceea vă rog fierbinte: fiți următori ai mei.
1 Corinteni 4:15, 16.

Ca profet, Ellen White este un exemplu. A existat o singură dată când Ellen White a acceptat rolul de membru al unui consiliu de conducere, iar acea dată a fost cu ocazia înființării unui colegiu care îmbrățișa principiile adevăratei educații, așa cum au fost prezentate drept una dintre cele cinci teme majore ale lucrării ei. Acel colegiu din Madison, Tennessee, este situat în districtul metropolitan al orașului Nashville, Tennessee. Nu numai că a fost de acord să facă parte din consiliul fondator al colegiului Madison din 1904 până cu un an înainte de moartea ei, în 1915, dar a avut și un rol esențial în alegerea terenului pe care a fost întemeiat colegiul. Nashville este centrul sistemului educațional grec care a contribuit la împiedicarea iudeilor de a-L accepta pe Mesia al lor în istoria Macabeilor, care preînchipuie protestantismul apostat al vremurilor în care trăim acum. Linia Macabeilor este prezentată ferm în istoria ascunsă a versetului patruzeci, reprezentând protestantismul apostat care acum a fost pe deplin îndoctrinat cu aceleași roade distrugătoare ale educației grecești (deși într-o versiune modernă).

În cea de-a treia generație a adventismului, conducerea care respinsese Spiritul Profeției în 1888 a ales să-și predea sistemul educațional structurii de acreditare a lumii. Nashville reprezintă centrul simbolic atât al educației adevărate, cât și al celei false. Profeta a ales aceeași cetate pe care a ales-o și lumea pentru a consacra educația greacă, căci, spre deosebire de educația greacă, ce se întemeiază pe separarea adevărului în discipline izolate pentru a distruge întregul, educația adevărată constituie temelia celorlalte patru teme principale ale Sorei White: reforma sănătății, evlavia practică, viețuirea creștină și, în mod deosebit, tema Marii Lupte.

Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul prin început, iar încercarea din Grădina Edenului ilustrează încercarea cu care se confruntă acum lumea. Încercarea de la sfârșit este aceeași ca fiecare încercare biblică, căci Dumnezeu nu Se schimbă niciodată. O încercare biblică este un proces de testare în trei etape, care produce două clase ce se manifestă la sfârșitul procesului de testare. Primul înger exprimă cele trei etape astfel: temându-vă de Dumnezeu, dându-I slavă, căci a venit ceasul testului de turnesol al judecății. Prima etapă a fost porunca de a nu mânca din pomul cunoștinței binelui și răului. Fiind lipsită de necesara teamă de Dumnezeu, Eva a căzut la încercarea pomului și a mâncat din rodul reprezentat ca fiind atât bun, cât și rău. Teamă de Dumnezeu a lui Adam nu l-a împiedicat să intre în răzvrătirea pomului, iar judecata a fost adusă asupra amândurora, întrucât au manifestat o viață lipsită de prezența statornică a Divinității.

Testul zilelor de pe urmă începe cu o avertizare de a mânca sporirea cunoștinței care este desigilată în descoperirea lui Isus Hristos chiar înainte ca timpul de probă al omenirii să ajungă la sfârșitul său. Fie în Adventism, fie în afara Adventismului, testul se întemeiază pe primirea sau respingerea sporirii „cunoștinței” care este desigilată în timpul nostru. Acest test al cunoștinței este reprezentat de pomul încercării din grădină, care reprezintă cunoașterea fie a binelui, fie a răului. Adevărata educație a fost așezată și simbolizată în Nashville, Tennessee, în 1904, iar falsa educație a fost așezată și simbolizată în Nashville în 1897, apoi reconstruită ca structură permanentă în 1920. În viața profetesei, adevărata educație a fost consacrată în Nashville, iar falsa educație a fost de asemenea consacrată. După moartea ei, în 1915, falsa educație a fost restaurată în a doua și permanenta construcție a templului Parthenon, iar adevărata educație a fost respinsă prin compromis cu lumea de către conducerea bisericii laodiceene adventiste de ziua a șaptea.

Porecla orașului Nashville, „Atena Sudului”, a influențat alegerea clădirii ca piesă centrală a Expoziției Centenare din 1897. Un număr de clădiri din cadrul expoziției s-au bazat pe modele antice originale. Totuși, Partenonul a fost singura care a constituit o reproducere exactă. Nashville-ul de astăzi, din Tennessee, este vestit pentru muzica sa, însă, înainte de a exista Muzeul Johnny Cash, Nashville era faimos pentru educația sa, nu pentru cântec.

Până în anii 1850, Nashville dobândise deja supranumele de „Atena Sudului” prin faptul că înființase numeroase instituții de învățământ superior; a fost primul oraș din sudul Americii care a instituit un sistem de școli publice. Până la sfârșitul secolului, la Nashville își vor fi deschis porțile Fisk University, St. Cecilia Academy, Montgomery Bell Academy, Meharry Medical College, Belmont University și Vanderbilt University. La acea vreme, Nashville era cunoscut ca fiind unul dintre cele mai rafinate și mai educate orașe din sud, plin de bogăție și cultură.

Taina fărădelegii este atât un substantiv, cât și un verb în Cuvântul inspirat. Inspirația îl identifică pe Satana, și pe papă, pe care sora White îl numește „mâna dreaptă” a lui Satana, ca fiind taina fărădelegii. Totuși, „taina fărădelegii” descrie și amalgamarea adevărului cu rătăcirea. Cele patru generații ale apostaziei din Ioel se aliniază cu cele patru urâciuni tot mai grave din capitolul opt al lui Ezechiel. Acești doi martori se aliniază cu primele patru biserici din Apocalipsa, iar a treia biserică este reprezentată de compromisul lui Constantin, prin unirea creștinismului cu păgânismul. Aceste prime patru biserici se aliniază cu istoria Israelului antic, care simbolizează istoria Israelului modern.

În a treia generație a Israelului antic, împărații lui Israel au format alianțe cu celelalte neamuri cu care poporul lui Dumnezeu nu trebuia nicidecum să intre în alianță. Paralela dintre Israelul antic literal și biserica creștină, așa cum este prezentată în cartea Apocalipsei, este un subiect profetic expus clar în studiul intitulat Habakkuk's Tables. Ioel pune în corespondență a patra și ultima generație, care este „nimicită” din a mai fi poporul ales al legământului lui Dumnezeu, cu cei douăzeci și cinci de bătrâni care se închină soarelui în cadrul celor patru urâciuni crescânde din Ezechiel. Acea a patra generație, în care adventismul de ziua a șaptea laodicean este nimicit pe măsură ce se închină soarelui la legea duminicală, se aliniază cu a patra biserică, Tiatira, care simbolizează domnia papalității fie la 538, fie la legea duminicală care va veni curând. A treia biserică, Pergam, reprezintă „compromisul”, fie că este vorba despre Israelul antic care se aliniază cu împărății păgâne, fie despre Constantin care a combinat păgânismul cu creștinismul, iar acei doi martori se adresează celei de-a treia generații a fiarei pământului din Apocalipsa treisprezece.

Cele patru generații ale Statelor Unite, care, printre alte adevăruri, au fost prefigurate de Egipt în timpul robiei de 400/430 de ani, robie care s-a încheiat cu înecul lui Faraon în apele Mării Roșii. Acele ape au marcat sfârșitul națiunii care urma să fie judecată atunci când Dumnezeu a adus izbăvire pentru Israelul din vechime prin profetul Moise. Statele Unite sunt judecate în perioada de timp în care judecata se încheie asupra bisericii lui Dumnezeu, astfel încât trebuie remarcat faptul că apa care a pus capăt vieții lui Faraon a fost adusă asupra lui Faraon prin eliberarea vântului de răsărit, care ținuse apele pe loc în timp ce Dumnezeu Își elibera poporul ales. Vântul de răsărit este al treilea vai, care lovește la legea duminicală atunci când sosește cutremurul din Apocalipsa unsprezece.

Generația care precede a patra și ultima generație a fiarei pământului se împlinește pe ambele coarne, atât pe cel republican, cât și pe cel protestant. Compromisul cornului republican, care a fost realizat în a treia sa generație, a avut loc în perioada din jurul primului război mondial și a marcat predarea de către Statele Unite a structurii sale economice în mâinile globaliștilor Rezervei Federale. În aceeași perioadă, adventismul laodicean de ziua a șaptea a căutat să-și facă lucrarea medicală și educațională „acreditată” după standardele educației și medicinei lumesti. Ca verb, „taina fărădelegii” reprezintă compromisul lui Constantin și al regilor vechiului Israel cu puterile lumii. Cuvântul folosit de Inspirație pentru a descrie compromisul este „amalgamare”, definit în dicționarul din vremea lui Ellen White astfel: „a amesteca sau a uni într-un amalgam; a contopi.” Pomul cunoștinței binelui și răului este pomul amalgamării, pomul compromisului. „Ultimul conflict măreț” este criza legii duminicale, iar pregătirea lui Satana pentru acea criză este „taina fărădelegii”, care îmbină înțelepciunea omenească cu revelația divină.

„Satana își pregătește cu înfrigurare planurile pentru ultimul conflict măreț, când toți își vor lua poziția de o parte sau de alta...”

„Ascultați glasurile, luați seama la puterile care predomină în lume. Se aude vreun glas al rugăciunii? Vedeți vreun semn că Dumnezeu este recunoscut? Sunt preoți, foarte mulți; dar ei calcă în picioare legea lui Iehova. Veșmintele lor sunt pătate cu sângele sufletelor. Mulțimi aduc jertfe demonilor. Priviți, voi care șovăiți între ascultare și neascultare. Priviți cu ochii imaginației la vastele mulțimi care se închină la altarul lui Satana. Ascultați muzica, ascultați

limbajul, numite educație superioară. Dar ce declară Dumnezeu că este aceasta? — Taina fărădelegii.” Pamphlets, 004, 11.

În ultimul conflict, când „toți vor lua poziție”, se repetă testul din Grădina Edenului. Testul care, la început, era limitat la un pom din mijlocul unei grădini se repetă la sfârșit, în întreaga lume. Lucrarea lui Satana, în avansul bătăliei finale, este „taina fărădelegii”, care este definită drept „educație superioară!” Simbolul „educației superioare” în țara fiarei care se ridică din pământ se găsește în Nashville, Tennessee, „Atena Sudului”, unde se află templul Partenon, în contrast cu adevărata educație reprezentată odinioară în Nashville de Madison College. Următoarea declarație din Spiritul Profetic este citată în întregime la sfârșitul acestui articol, însă câteva puncte ar trebui luate în considerare în acest moment.

„Toți au nevoie de înțelepciune pentru a cerceta cu atenție taina fărădelegii, care ocupă un loc atât de important în încheierea istoriei acestui pământ...”

„Nu există nicio cale de mijloc către Paradisul restaurat. Solia dată omului pentru aceste zile de pe urmă nu este să fie amalgamată cu născocirea omenească...”

„Acea pe care Dumnezeu i-a înălțat în poziții înalte de încredere se pot întoarce de la lumina cerului la înțelepciunea omenească.... Toți cei care doresc să aibă un caracter care să-i facă împreună-lucrători cu Dumnezeu și să primească aprobarea lui Dumnezeu trebuie să se despartă de vrăjmașii lui Dumnezeu și să păstreze adevărul pe care Hristos i l-a dat lui Ioan pentru a-l da lumii.” Manuscript Releases, volumul 18, 30–36.

„Toți” cei care au nevoie de „înțelepciune” îi reprezintă pe toți aceia care sunt aduși într-un proces de încercare ce produce, în cele din urmă, două categorii de închinători. Cei „înțelepți” sunt aceia care dobândesc „înțelepciunea” necesară. Procesul de încercare începe atunci când descoperirea lui Isus Hristos este desigilată, chiar înainte de încheierea timpului de probă al omenirii. Acea desigilare inaugurează o „creștere a cunoștinței”. Cei care sunt confrunțați cu încercarea asociată cu descoperirea lui Isus Hristos vor dobândi „untdelemnul” cunoștinței profetice, merit să-i călăuzească, să-i pregătească și să-i sfințească înainte de sosirea vântului de răsărit la legea duminicală. „Pomul cunoștinței binelui și răului” este simbolul pâinii contrafăcute a Cerului, care trebuie să fie mâncată sau respinsă.

În Galileea, în sinagoga din Capernaum, Isus a pierdut, într-un singur incident, mai mulți ucenici decât în oricare alt moment al lucrării Sale. Acolo, încercarea era dacă cuvintele profetice ale lui Hristos erau literale sau spirituale, iar cei care au căzut la încercare au căzut—căci au uitat că omul trebuie să trăiască prin orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Hristos declarase limpede că El era Pâinea coborâtă din cer, iar cei care au căzut la încercare amestecaseră Adevărul cu înțelepciunea omenească, reprezentată de greci.

Înainte ca Eva să înceapă eșecul din grădină, Hristos le poruncise atât lui Adam, cât și Evei, să nu mănânce din rodul pomului cunoștinței binelui și răului. Cea dintâi dintre cele trei trepte ale Evangheliei veșnice este frica de Dumnezeu.

„Lăsați mintea să cuprindă adevărurile uluitoare ale revelației, și ea nu se va mulțumi niciodată să-și folosească puterile asupra unor teme frivole; se va întoarce cu dezgust de la literatura de prost gust și de la distracțiile zadarnice care demoralizează tineretul de astăzi. Cei care au avut părtașie cu poezii și înțelepții Bibliei și ale căror suflete au fost mișcate de faptele glorioase ale eroilor credinței vor veni din aceste bogate câmpuri ale gândirii cu o inimă mult mai curată și cu o minte mai înălțată decât dacă ar fi fost ocupați cu studierea celor mai renumiți autori seculari sau cu contemplarea și preamărirea isprăvilor faraonilor, irozilor și cezarilor lumii.”

„Puterile tineretului sunt, în cea mai mare parte, latente, pentru că ei nu fac din temerea de Dumnezeu începutul înțelepciunii. Domnul i-a dat lui Daniel înțelepciune și cunoștință, pentru că el nu s-a lăsat influențat de nicio putere care ar fi intervenit asupra principiilor sale religioase. Motivul pentru care avem atât de puțini oameni cu minte, cu statornicie și cu o valoare temeinică este că ei cred că pot găsi măreția în timp ce se deconectează de Cer.”
Messages to Young People, 255, 256.

Eva și-a pierdut „frica de Dumnezeu”. Ar fi trebuit să tremure la cuvintele lui Dumnezeu, ceea ce este un atribut al celor o sută patruzeci și patru de mii. Frica de Dumnezeu este cea dintâi dintre trei probe și începe atunci când Cuvântul profetic este desigilat, producând în cele din urmă o clasă de înțelepți și o clasă de neînțelepți. Începutul pentru cei care sunt sortiți să fie înțelepți este să tremure la Cuvântul lui Dumnezeu. Eva nu a făcut aceasta, iar când s-a confruntat cu al doilea pas al procesului de punere la încercare, nu a fost în stare să-I dea slavă lui Dumnezeu, iar apoi s-a confruntat cu ceasul judecății, unde a manifestat goliciunea Laodiceei.

„Toți cei care vor să desăvârșească un caracter creștin trebuie să poarte jugul lui Hristos. Dacă vor să șadă împreună în locurile cerești în Hristos Isus, trebuie să învețe de la El câtă vreme sunt pe acest pământ. Hristos nu Și-a plăcut Sieși. Întreaga Lui viață a fost dezvoltarea unei binefaceri curate, dezinteresate. El a luat asupra Sa natura omenească pentru a demonstra lumii căzute, lui Satana și sinagogii sale, universului cersesc, lumilor necăzute, că natura omenească, unită cu natura Sa divină, putea deveni într-un tot ascultătoare de legea lui Dumnezeu. Toți trebuie să se întrebe: «Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?» Dumnezeu cere inimi smerite, zdrobite, care tremură la cuvântul Său. Numai de la altarul divin putem primi făclia cerească, care, odată primită, ne va da o deplină vedere a neputinței noastre și ne va descoperi demnitatea și slava lui Hristos. Când aceasta este văzută, Dumnezeu ne așază sub călăuzirea Duhului Sfânt, iar El ne va conduce în tot adevărul.” Bible Echo, 20 iulie 1896.

Amalgamarea adevărului și a rătăcirii este lucrarea lui Satana, identificată drept taina fărădelegii. Compromisul întregii omeniri în mișcările finale ale judecății de cercetare este consacrat în templul Partenonului din Nashville, Tennessee.

„Nu este înțelept să-i trimitem pe tinerii noștri la universități unde își dedică timpul dobândirii cunoașterii limbilor greacă și latină, în timp ce mințile și inimile le sunt umplute cu sentimentele autorilor necredincioși pe care îi studiază pentru a stăpâni aceste limbi. Ei dobândesc o cunoaștere care nu este nicidecum necesară și nici în armonie cu învățăturile Marelui Învățător. În general, cei educați în felul acesta au o înaltă părere despre ei înșiși. Ei cred că au atins culmea educației superioare și se poartă cu mândrie, ca și cum n-ar mai fi

ucenici. Ei sunt stricați pentru slujirea lui Dumnezeu. Timpul, mijloacele și studiul pe care mulți le-au cheltuit pentru dobândirea unei educații comparativ lipsite de folos ar fi trebuit să fie folosite pentru dobândirea unei educații care i-ar fi făcut bărbați și femei bine echilibrați, potriviți pentru viața practică. O astfel de educație le-ar fi fost de cea mai mare valoare.”

„Ce poartă cu ei studenții când părăsesc școlile noastre? Unde se duc? Ce vor face? Au ei cunoștința care îi va face în stare să-i învețe pe alții? Au fost ei educați pentru a fi tați și mame înțelepți? Pot ei sta în fruntea unei familii ca instructori înțelepți? În viața lor de cămin pot să-și instruiască astfel copiii, încât familia lor să fie una pe care Dumnezeu o poate privi cu plăcere, pentru că este un simbol al familiei din cer? Au primit ei singura educație care poate fi numită cu adevărat «educație superioară»?”

„Ce este educația superioară? Nicio educație nu poate fi numită educație superioară decât dacă poartă asemănarea cerului, dacă nu-i conduce pe tineri și pe tinere să fie asemenea lui Hristos și îi pregătește să stea în fruntea familiilor lor în locul lui Dumnezeu. Dacă, în timpul vieții sale școlare, un tânăr n-a ajuns să dobândească o cunoaștere a limbilor greacă și latină și a ideilor cuprinse în lucrările autorilor necredincioși, n-a suferit o pierdere prea mare. Dacă Isus Hristos ar fi socotit acest fel de educație esențial, nu le-ar fi dat-o ucenicilor Săi, pe care îi educa pentru a împlini cea mai mare lucrare încredințată vreodată muritorilor, aceea de a-L reprezenta în lume? Dar, în loc de aceasta, El a pus adevărul sacru în mâinile lor, pentru a fi dat lumii în simplitatea lui.”

„Există momente când sunt necesari cărturari în limba greacă și latină. Unii trebuie să studieze aceste limbi. Acest lucru este bine. Dar nu toți și nu mulți ar trebui să le studieze. Cei care socotesc că o cunoaștere a limbilor greacă și latină este esențială pentru o educație superioară nu pot vedea departe. Nici cunoașterea tainelor a ceea ce oamenii lumii numesc știință nu este necesară pentru intrarea în Împărăția lui Dumnezeu. Satana este acela care umple mintea cu sofisme și tradiție, care exclud adevărata educație superioară și care vor pieri împreună cu cel ce le-a învățat.

„Cei care au primit o educație falsă nu privesc spre cer. Ei nu-L pot vedea pe Acela care este adevărata Lumină, «care luminează pe orice om venind în lume». Ei privesc realitățile veșnice ca pe niște fantasme, numind un atom o lume și o lume un atom. Despre mulți dintre cei care au primit așa-numita educație superioară, Dumnezeu declară: «Ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit lipsă» — lipsă în cunoașterea treburilor practice, lipsă în cunoașterea modului de a folosi cât mai bine timpul, lipsă în cunoașterea felului în care să lucreze pentru Isus.” Review and Herald, 17 august 1897.

Avertizarea mingilor de foc din Nashville nu privește un oraș ales în mod arbitrar; ea este o judecată directă adusă asupra adventiștilor de ziua a șaptea, asupra Statelor Unite și asupra lumii. Mingile de foc din Nashville reprezintă atribute diferite pentru diversele categorii ale adventismului, fiara pământului și lumea. Mingile de foc din Nashville sunt judecata lui Dumnezeu asupra educației false, simbolizate de pomul cunoașterii binelui și răului.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Printr-o varietate de imagini, Domnul Isus i-a reprezentat lui Ioan caracterul rău și influența ademenitoare a acelor care s-au remarcat prin persecutarea poporului lui Dumnezeu. Toți au nevoie de înțelepciune pentru a cerceta cu grijă taina fărădelegii, care ocupă un loc atât de însemnat în încheierea istoriei acestui pământ. Înfațișarea pe care o face Dumnezeu lucrărilor detestabile ale locuitorilor puterilor stăpânitoare ale lumii, care se leagă în societăți secrete și confederații, necinstind Legea lui Dumnezeu, ar trebui să-i facă în stare pe cei ce au lumina adevărului să se ferească de toate aceste rele. Din ce în ce mai mult, toți adeptii falșilor religioși ai lumii își vor manifesta faptele rele; căci nu există decât două tabere: aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu și aceia care luptă împotriva legii sfinte a lui Dumnezeu....”

„Vrăjmășia dintre sămânța femeii și șarpe este definită limpede de Domnul. «Și voi pune vrăjmășie între tine și femeie, și între sămânța ta și sămânța ei; aceasta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei zdrobi călcâiul.» «Iar lui Adam i-a zis: Pentru că ai ascultat de glasul soției tale și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem, zicând: Să nu mănânci din el, blestemat este pământul din pricina ta; cu durere te vei hrăni din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă îți va da și vei mânca iarba câmpului; în sudoarea feței tale îți vei mânca pâinea, până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; fiindcă țărână ești și în țărână te vei întoarce.»”

„Urmându-și propria cale, acționând în armonie cu ispitele lui Satana și în opoziție cu voia cunoscută a lui Dumnezeu, omul a încercat în zadar să se înalțe și să se binecuvânteze pe sine. Astfel a dobândit o cunoaștere experimentală a neascultării de poruncile lui Dumnezeu. Astfel a cunoscut binele și răul; astfel și-a pierdut credințioșia și loialitatea față de Dumnezeu și a deschis stăvilarele răului și suferinței pentru întreaga familie omenească. Câți fac astăzi același experiment! Când va învăța omul că singurul mijloc al siguranței sale este printr-o deplină încredere într-un «așa zice Domnul»?”

„Satana caută să-și strecoare propriile născociri printre copiii lui Dumnezeu prin mijloace omenești. El caută să fie primit ca Dumnezeu sau chiar să fie așezat mai presus de Dumnezeu.

„Prin schimbarea Sabatului în prima zi a săptămânii, el îi conduce pe oameni să nu creadă declarațiile lui Dumnezeu și astfel să-și privească propriile căi și planuri ca părând nespuse de înțelepte în propriii lor ochi și în judecata lor pervertită. Prin politica omenească, el îi determină pe oameni să privească poruncile exprimate ale lui Dumnezeu ca având mai puțină putere decât tradiția omenească și să considere ca fiind de mică însemnătate o abatere de la acea lege care este întotdeauna sfântă, dreaptă și bună. El vede că, împiedicând astfel instrumentele omenești să umble ca niște copii ascultători în armonie cu Dumnezeu, poate zădărnici împlinirea lucrării lui Dumnezeu în lumea noastră.”

„Dar uneltirile lui Satana împreună cu agenți omenești care se află în poziții de răspundere trebuie temute și evitate acum tot atât de mult după ce experimentul păcatului a fost încercat, cum a fost în cazul primilor noștri părinți. Sunt instruită să spun că bărbații care sunt așezați în poziții de răspundere în lucrarea lui Dumnezeu și-au supraestimat dreptul de a-i controla pe alții. Poziția pe care o ocupă un om nu-i schimbă caracterul. Unii au părut să simtă că trebuie să hotărască pentru biserici și pentru sanatorii și că nu trebuia să existe nicio punere la îndoială a judecății lor. Să învețe de la Isus la fiecare pas. El trebuie să fie autoritatea supremă pentru fiecare om.

„Cel care a fost adesea Instructorul nostru spune: «Cât de greu este pentru om să umble smerit cu Dumnezeu său, luând, într-un duh zdrobit, calea lui Dumnezeu și respingând propunerile lui Satana, care par să ofere mari avantaje lumești.» Influența faptului că omul își urmează propria cale în loc să stea neclintit pe temelia cea tare pe care numai Dumnezeu a pus-o s-a repetat iar și iar. Refuzul de a umbla pe cărările drepte pe care Dumnezeu le-a arătat îi va aduce la confuzie și nu-i va învăța înțelepciune pe alții care au aceeași probă și aceeași încercare. Când va învăța omul că Dumnezeu este Dumnezeu, și nu un om ca să Se schimbe?»

„Unii care s-au abătut de la calea cea dreaptă au fost într-o continuă febră de a-și însuși răspunderi pe care Dumnezeu nu le-a pus asupra lor. Dumnezeu îi cheamă pe fiecare slujitor și pe fiecare medic să păstreze simplitatea adevărului. Fiul lui Dumnezeu, care este descoperit atât în Vechiul, cât și în Noul Testament, este Mântuitorul lumii noastre astăzi. De la El trebuie să-și primească pregătirea fiecare misionar medical. Dacă nu se va despărți de domnul puterii văzduhului, el va duce în rătăcire sufletele care au încredere în el. Toți să se ferească de oamenii care sunt atât de instruiți și atât de înalțați, încât planurile lor nu pot fi înțelese de oamenii de rând.”

„Intrigile păcatului întrec orice închipuire nemărginită. Orice nenorocire, orice suferință și moarte constituie o dovadă nu numai a puterii răului, ci și a adevărului Dumnezeului celui viu. După ce a cunoscut adevărul, Cuvântul Dumnezeului celui viu, care rămâne în veac și care, prin ascultare, dă viață, slăbiciunea omului de a se conforma iscusinței lui Satana este cu totul uimitoare. Toți cei care sunt învățați de Dumnezeu Îl recunosc pe Hristos ca fiind Fiul Său. Toți cei care nu cred declarațiile cunoscute ale lui Dumnezeu demonstrează popularitatea păcatului și nu lucrează de partea vieții și a nemuririi, care sunt aduse la lumină prin sfințirea desăvârșită a adevărului. Dacă nu vor face o schimbare în caracter, în cuvinte și în spirit, sufletele vor fi pierdute.”

„Nu există nicio cale de mijloc către Paradisul restaurat. Solia dată omului pentru aceste zile de pe urmă nu trebuie să fie amalgamată cu născociri omenești. Nu trebuie să ne sprijinim pe politica avocaților lumești. Trebuie să fim oameni smeriți ai rugăciunii, neacționând ca aceia care sunt orbiți de uneltirile lui Satana.

„Mulți au o credință, dar nu o credință care lucrează prin iubire și curățește sufletul. Credința mântuitoare nu este pur și simplu o simplă acceptare a adevărului. «Și demonii cred și se înfioară.» Inspirația Duhului lui Dumnezeu le dă oamenilor o credință care este o putere constrângătoare, ce modelează caracterul și îi ridică pe oameni mai presus de simplele fapte formale. Cuvintele, faptele și spiritul trebuie să dea mărturie despre faptul că suntem urmași ai lui Hristos.”

„Cea mai mare lumină și binecuvântare pe care Dumnezeu a acordat-o nu constituie o garanție împotriva călcării Legii și a apostaziei în aceste zile de pe urmă. Aceia pe care Dumnezeu i-a înălțat în poziții înalte de încredere se pot întoarce de la lumina cerului la înțelepciunea omenească. Atunci lumina lor va deveni întuneric, capacitățile lor încredințate de Dumnezeu vor deveni o cursă, caracterul lor o ofensă înaintea lui Dumnezeu. Dumnezeu nu Se lasă batjocorit. Îndepărtarea de El a fost și va fi întotdeauna urmată de consecințele ei sigure. Săvârșirea unor fapte care Îi displac lui Dumnezeu va conduce pe făcătorul de rele, dacă nu

este urmată de o pocăință hotărâtă și de părăsirea lor, iar nu de căutarea unor îndreptări pentru ele, pas cu pas în amăgire, până când multe păcate sunt comise nepedepsit. Toți aceia care doresc să aibă un caracter care să-i facă împreună-lucrători cu Dumnezeu și să primească aprobarea lui Dumnezeu trebuie să se despartă de vrăjmașii lui Dumnezeu și să susțină adevărul pe care Hristos i l-a dat lui Ioan ca să-l dea lumii.” Manuscript Releases, volumul 18, 30–36.